

Bilag 13.

Assurandør-Societetet.

København, den 24. Januar 1930.

Til Landstingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om Forsikringsaftaler.

Assurandør-Societetet tillader sig herved at foreslaa, at der i § 39, 1ste Stykke, sker den Ændring, at Ordene „ikke forpligtet“ ombyttes med „hverken forpligtet eller berettiget“.

Til Motivering for denne Ændring henviser man til, at der i de seneste Aar her i Landet er blevet tegnet en Række saakaldte Avanceforsikringer, der lyder paa, at Forsikringstageren i Tilfælde af Brand yderligere skal have erstattet en vis Procentdel (25 eller 30 pCt.) af den opgjorte Branderstatning som Tab ved mistet Fortjeneste. Om end et saadant Tillæg i flere Tilfælde ikke vil være mere end Forsikringstagerens virkelige Tab som Følge af Driftsstandsningen, er det i andre Tilfælde ganske givet, at nævnte vilkaarlige Tillæg kan medføre en væsentlig Berigelse, for hvilken ingen rationel Begrundelse kan gives. Er der f. Eks. for en Vareforretning brandforsikret 800 000 Kr., og Branderstatningen udgør 400 000 Kr., vil en Avanceforsikring paa 25 pCt. medføre, at der yderligere betales brandlidte 100 000 Kr., endskønt han i de fleste Tilfælde vil være fuldt dækket ved den opgjorte Erstatning, da nye Varer som Regel kan skaffes meget hurtigt og „Brandudsalg“ i sig selv indeholder en virkningsfuld Reklame for Forretningen. De nævnte Forsikringer maa derfor betegnes som moralsk forkastelige, og man henviser til Udkastets Motiver, der rigtig bemærker, at der er forbundet „betydelig samfundsmæssig Interesse med at forhindre, at der kan kræves Erstatning for mere end den virkelig lidte Skade. Muligheden for en Spekulation i Forsikringsbegivenheden kan selvsagt medføre Fare for, at betydningsfulde økonomiske og personlige Retsgoder sættes paa Spil“.

Man mener derfor, at der ikke blot ikke bør være nogen Forpligtelse til at betale mere end den virkelig lidte Skade, men det bør udtrykkelig fastslaaes, at Selskabet heller ikke er berettiget til at betale mere, saaledes at en frivillig Opfyldelse af Aftalen fra Selskabets Side er ugyldig. Vel kan en saadan Bestemmelse ikke direkte gennemtvinges eller belægges med Straf, men den blotte Omstændighed, at det fra Lovgiverens Side fastslaaes, at en slig Handling er lovstridig, vil have sin utvivlsomme praktiske Betydning.

Ærbødigst

P. K. V.

(sign.) Jens Pedersen.